

KISVÁRDAI VÁRSZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZETEK HÁZA

4600 Kisvárdai, Flórián tér 20. tel.: 45/405-239.

fax: 45/500-451. e-mail: kisvarda.szinhez@t-online.hu

Beszámoló a Határon Túli Magyar Színházak XX. Kisvárdai Fesztiváljáról

A fesztivál mérlege

A jubileumi fesztivál programja sok újdonságot tartalmazott az elmúlt évekhez képest, sok mindent sikerült megvalósítani az elképzelésekből.

Az elsődleges cél az volt, hogy az elmúlt évek során elért szakmai színvonal megtartása mellett a kisvárdai közönség minél szélesebb rétegeit szólítsa meg a fesztivál, hogy ne csak a résztvevőket, a vendégeket, hanem Kisvárdai városát, Kisvárdai közönségét is megérintse az ünnepi hangulat, a mindennapjaiban is, és azokat is, akik egyébként tán nem is járnak színházba.

Jó iránynak látszik, hogy nyitottunk az „utca” felé a főtéri szabadtéri színpad, illetve a kávéházi estek ingyenes programjaival, mégpedig jobbra igen színvonalas előadásokkal, mint például a Sepsiszentgyörgyi M Stúdió *Ünnep* című cirkusz-színháza, vagy a dunaszerdahelyi Gál Tamás két produkciója, *A helység kalapácsa* rendkívül élvezetes interpretációja a szabadtéri színpadon s a *Hogyan ettem kutyát?* című estje a kávéházban. De minden bizonnyal élvezték, akik látták-hallották a kávéházban a Sinatra- vagy a Karády-estet is, s a Cseh Tamás-dalokat határon túli magyar művészek előadásában.

Úgy gondolom, ezeket a lehetőségeket a színházzal való spontán találkozásra a jövőben is meg kellene tartani, a főtéri színpad technikai adottságainak javításával.

De nemcsak a „közönségcsalogató” kiegészítő program volt idén „közönségbarát”. Az elmúlt évad jóval kiegyensúlyozottabb volt szakmailag a határon túli magyar színházakban a korábbinál, ennek következtében nehezebb volt válogatni a sok hasonló színvonalú produkcióból, nehezebb volt eldönteni, hogy egy-egy színház mit hozzon el a fesztiválra. Ez persze édes teher, hiszen a fesztiválszervező „hozott anyagból” dolgozik: ha jó volt az évad, jobb előadásokat tud meghívni, mint ínséges időkben. Mindenesetre ennek is köszönhető, hogy a szokottnál is gazdagabb volt idén a kínálat, s hogy az eddigieknél jóval több olyan előadást tudtunk meghívni, amely az ún. szórakoztató program részeként egyben a versenyprogramba is méltán bekerült. Ilyen volt mindenekelőtt a beregszásziak *Liliomfija*, aminél jobb nyitó előadás érzésem szerint elképzelhetetlen lett volna – ez a magával ragadó himnusz a színházcsinálásról, a színészlétről a maga fergeteges humorával és megható szakmaszeretetével méltó felütése volt a jubileumi fesztiválnak. Kitűnő alaphangot adott meg, amit aztán olyan remek előadások vittek tovább, mint az ugyancsak az egyik legjelentősebb díjat kapott komáromi előadás, *A bor*, vagy a gyergyóíaiak remek *Figaro házassága*-előadása, a

szabadkaiak szintén díjazott *Szomorú vasárnapja*, az Újvidéki Tanyaszínház *A Pál utcai fiúk* című előadása, vagy a beregszásziak *Háztűznézője*. Ezek a produkciók számomra ismét azt bizonyították, hogy a közönség a minőséget is tudja értékelni, ha azt kap szórakoztatás címén. Az a törekvésünk, hogy művészileg értékes szórakoztató előadásokat hívjunk meg a fesztiválra (már persze ha vannak), idén látszott a legteljesebben megvalósulni az említett produkciók révén. Ugyanakkor a versenyprogram markáns kortárs vonulata – részben magyar, részben külföldi szerzők műveinek bemutatói – is alkalmas volt arra, hogy a szélesebb közönséget is megszólítsa (a gyergyói *Világtalanok* vagy a marosvásárhelyi *Nő a múltból* például), de a klasszikusok, félklasszikusok interpretációi sem hiányoztak a programból, friss formanyelvi megfogalmazásban (a székelyudvarhelyi *Elektra* és *Yerma*, a marosvásárhelyi *Nóra*, az újvidéki *Bernarda Alba háza*, a sepsiszentgyörgyi *Yvonne* stb.).

S a jubileumhoz méltó színvonalú tudott lenni a fesztiválzáró előadás, a *Férfi és nő* című, olyan színész sztárokkal, mint Básti Juli, Udvaros Dorottya, Cserhalmi György és Kulka János.

Egy másik, szakmai záró előadása is volt a fesztiválnak. Fiatal határon túli művészek kezdeményezésére a fesztiválra írt és a fesztivál tíz napja alatt próbált, majd az utolsó napon bemutatott előadás volt a *Mesterek és tanítványok* című, amely olyannyira felkeltette a szakmai résztvevők érdeklődését, hogy sokakat itt tartott a záró napon is, ennek következtében az utolsó este-éjszaka is igazi fesztiválhangulatban telt, nem volt a záró után „csomagolás” hangulat és kiürülése a fesztiválközpontnak.

A jubileumi alkalomból lehetőséget adtunk továbbá a megmutatkozásra a határon túli, újonnan alakult vagy néhány éve létező független színházi törekvéseknek: az Aradi Kamaraszínháznak, a székelyudvarhelyi Nézőpont Színháznak, a marosvásárhelyi Yorick Stúdióknak is, az új törekvések, a formanyelvi újítások ugyanis ennek az élő, eleven organizmusnak, a színházművészetnek az éltető elemei, inspirálói. A kísérlet, az akár tévút tanulságai mind beépülnek a majdan múlttá, meghaladandóvá váló jövőbe.

A tavalyi beszámolóban így fogalmaztam: „Fontos előrelépés, hogy a Duna TV mint médiapartner is jelen volt a fesztiválon – s ez csak a kezdeti lépés volt, a tervek szerint s az idej tapasztalatok alapján ezt a jelenlétet még tartalmasabbá lehet tenni, hiszen sok lehetőség van benne, és mindkét fél részéről megvan a szándék és a készség ennek folytatására.” Az együttműködést idén, a jubileum alkalmával sikerült valóban nagy előrelépéssel folytatni: a Duna TV élőben közvetítette a fesztivál nyitó előadását, a beregszászi *Liliomfit*, majd ugyancsak élő adásban egy beszélgetést a fesztivál néhány résztvevőjével és szervezőjével múltrol, jelenről, jövőről. Ezen kívül a szokásos módon további két összeállítást is készített a Duna Tv, egy majd’ egyórás összefoglalót és egy rövidebb sűrítményt, ízelítőt. A Duna TV alkotóközössége elszánt a folytatásra, további élő bejelentkezéseket tervez fesztiválhíradó formájában.

Válogatás, a program összeállítása

A szokottnál is nehezebb volt a válogatás, illetve a program összeállítása, hiszen egyrészt a jubileumra mindenképpen méltó előadásokat akartunk meghívni, másrészt viszont nem tehetjük meg, hogy éppen a huszadik fesztiválra minőségi okokból ne hívjunk meg minden színháztól legalább egy produkciót. Segítette viszont a válogatást, hogy megvalósult, amit a tavalyi beszámolóban mint megoldandó problémát jeleztem: azzal, hogy október 2-től kötöttük meg a szerződést, már ősszel, az Erdélyben igen hamar beálló s az utazást erősen megnehezítő tél előtt meg tudtuk kezdeni a válogatást. Így a korábbiaknál jóval több előadást láttam élőben (negyvennyolcat, és csak néhányat felvételtől) – idén nem is érte olyan bírálat a fesztivál szervezését, hogy DVD-ről válogat. Feltétlenül megőrzendő tehát a korai szerződéskötés, annál is inkább, mert a válogatás során a folyamatos kapcsolattartás a színházakkal így lényegesen könnyebben megvalósítható.

Ugyanakkor évek óta vissza-visszatérően megfogalmazódó igény mind a résztvevők, mind a vendégül látott színházi szakma részéről, hogy szigorúbb legyen a válogatás, hogy ne legyen akkor is produkcióval jelen egy színház, ha az adott évada nem sikerült igazán jól. Mint említettem, ezt a fajta szakmai szigort, vagy szelídebben fogalmazva: igényességet nem lehetett a jubileumi fesztivál szervezésénél érvényesíteni, ám a jövőben mindenképpen kéne. A névváltoztatás jelenthetne efféle cezúrát is a fesztivál életében, hogy most már egyre kevésbé a szokásjog, sokkal inkább a minőség legyen a szervezőelv. A Kisvárdai Fesztivál iránt évről évre növekvő szakmai figyelem ezt mindenképp megkívánná. A minőségelv következetesebb érvényesítése és a névváltoztatás arra is lehetőséget adna, hogy egy-két nívós hazai előadást is meghívjunk a fesztiválra. A korábbi években is volt erre példa a szórakoztató programban, a névváltoztatással azonban megszűnne az efféle meghívás „kakukktójás” jellege.

Zsúri, díjak

Folytatva az utóbbi évek hagyományát, idén is sikerült rangos művészeket megnyerni a zsúri munkájában való részvételre. Alföldi Róbert, a Nemzeti Színház augusztus 1-én beiktatott új igazgatója, Eszenyi Enikő, Kossuth-díjas színművész, Nánay István, a fesztivált a kezdetektől különböző minőségben figyelemmel kísérő kritikus, Horváth Péter író, rendező, színész valamint a nagyszerű Sáry László zeneszerző, zenepedagógus (aki idén negyedik alkalommal tartott remek kurzust fiatal, főiskolás színészeknek) igen komolyan vették a feladatukat. Olyannyira, hogy bár eredetileg a prózai előadásokról hárman (Alföldi, Eszenyi, Nánay) döntöttek volna, s az újonnan alapított Legjobb zenés előadás díjáról ketten (Horváth Péter és Sáry László), mindjárt az első napi előadások után este (vagy inkább éjjel) a zsúri úgy döntött, hogy mindenki néz mindent, és minden díjról közösen, öten döntenek. Ezzel maguk nehezítették meg saját feladatukat, hiszen sokkal több előadást kellett kinek-kinek néznie, de a lelkesedésük végig kitartott, még az éjszakai spontán beszélgetésekre is futotta az energiájukból s a délelőtti műhelybeszélgetésekre is. A zsúri összetétele azért is nagyon fontos – és összeállítása igen nehéz feladat –, mert többek közt ők jelentik a kapcsolatot a határon túli magyar színházi szakma és a hazai között, ők viszik hírért az

előadásoknak, alkotóknak. Az elmúlt években számos együttműködés, vendégjáték született volt kisvárdai zsűritagok kezdeményezésére.

Az idei fesztivál igen fontos hozadéka az a díj, amelyet Alföldi Róbert ajánlott fel: a díjkiosztón megnevezte azt a különböző társulatokból kiválasztott 13 fiatal színészt, akikkel 2009 májusában a Nemzeti Színházban próbálva egy közös produkciót fog létrehozni, amelynek bemutatója a tervek szerint a jövő évi Kisvárdai Fesztivál nyitó vagy záró produkciója lesz, s aztán a következő évadban elviszik valamennyi határon túli magyar színházba.

Fontosnak érzem az új díj, a Legjobb zenés előadás díjának megszületését is, amely a fentiekben vázolt törekvések, a nívós szórakoztatás preferálását hangsúlyozza már a létével is. (Ez is a tavalyi fesztivál után megfogalmazott szándék megvalósulása volt az idei fesztiválon.)

Szakmai programok

Idén értelemszerűen a jubileum határozta meg a szakmai programokat is, miközben persze e leglényegesebb elemeket természetesen megtartottuk. A tavalyihoz hasonlóan idén is rendkívül színvonalasak voltak a Műhely beszélgetéseknek elnevezett délelőtti szakmai beszélgetések. A fesztivál rangját jelzi, hogy olyan alkotókat, beszélgetőtársakat tudtunk idén is meghívni, mint Ascher Tamás, aki nemcsak az ország egyik legjelentősebb rendezője, de a Színház- és Filmművészeti Egyetem rektora is, vagy Zsámbéki Gábor, a budapesti Katona József Színház igazgatója, az Európai Színházak Uniójának néhány éve leköszönt elnöke, de e műhelybeszélgetések aktív résztvevői voltak a zsűri tagjai is. A legfőbb hozadéka ezeknek a rendre teltházak szakmai beszélgetéseknek az őszinte, nyílt véleménynyilvánítás, amiből szakmabéli és „civil” néző egyként rengeteget profitálhat.

A másik, úgyszólván állandónak tekinthető szakmai program Sáry László már említett workshopja, amely igen nagy népszerűségnek örvend a színháziak körében, s amelynek eredménye nemcsak a díjkiosztó előtt bemutatott koncerten érzékelhető, de egyre-másra beépül határon túli előadásokba is.

Több workshopot idén a program zsúfoltsága miatt nem hirdettünk, a többi szakmai program meghatározója tematikailag ugyanis a jubileum volt. Ennek keretében mutattatott be Darvay Nagy Adrienne erre az alkalomra született, az elmúlt húsz fesztivál történetét feldolgozó könyve, s az elmúlt húsz év tematizálta azokat a kávéházi beszélgetéseket is, amelyeken a résztvevők, idősebbek és fiatalabbak – többek közt Hatházy András, Hajdu Géza, Fabó Tibor, Tóth Tibor, Nagypál Gábor, Puskás Zoltán – együtt idézték fel az elmúlt évek, évtizedek kisvárdai emlékeit.

Nagy sikere volt a legkisebb színházlátogatók körében a bábelőadásoknak, egy tűt sem lehetett volna leejteni, annyi kisgyermek tolongott a Művészetek Háza kamaratermében egy-egy előadáson.

Kísérőprogramként rendeztük meg a Flórián téren a már hagyományos Népművészeti és Kézműves Kirakodóvásárt, ahol szebbnél szebb kézműves-munkák közül válogathatott a vásárló. Két fotókiállítás is színesítette a fesztivál programját: az

egyikben Szilágyi Nándor, a szabadkai Népszínház művésze örökítette meg a Népszínház lebontásának fontosabb momentumait; a másik pedig „A színházi fesztivál fehérén-feketén” címmel a fesztivál történetét mutatta be képekben.

A múltidézés, a múlt megőrzése, értékelése rendkívül fontos, a továbblépés elengedhetetlen feltétele – a következő öt év a továbblépésé kell legyen, hogy a 25. jubileumi fesztiválon is legyen mit ünnepelni.

Szűcs Katalin Ágnes sk.
művészeti tanácsadó

Nyakó Béla
igazgató

Várszínházi Esték 2008.

A Várszínházi Esték 2008. évi rendezvénysorozatának programját a tervezettnél megfelelően sikerült megvalósítani, illetve a terven felül még egy produkció színpadra állításában működött közre intézményünk. Sajnos az időjárás nem mindig alakult számunkra kedvezően a szabadtéri programokhoz, de szerencsére a néha kissé hűvösre forduló időjárás közönségünk lelkesedését nem hűtötte le.

A nyár az ExperiDance Táncszínház „**ESSZENCIA**” című előadásával kezdődött **június 11-én**. Már két éve, hogy meghívjuk nyaranta a táncszínház társulatát, mert közönségünk nagyon megkedvelte az általuk képviselt műfajt, színvonalas produkcióik minden évben nagyszámú érdeklődőt vonzottak. Darabjaik Magyarországon, műfaji kategórián belül maradva, 8 éve a legkeresettebb színpadi produkciók közé tartoznak. Előadásaikon egészségesen ötvözik a minőséget - az arányok megtartásának figyelembevételével - a popularitással.

Esszencia névre elkeresztelt koreográfiai válogatásuk az elmúlt nyolc év alatt megvalósított 5 egész estés produkció, 10 óra színpadi anyag leglátványosabb részeit, úgymond gyöngyszemeit foglalja magába, egyedi jelmez és díszlet kollekción felvonultatva. A 2x50 perces műsor folyamán igyekeztek átfogó képet adni a nézőknek arról az egyedi produktumról, mely alapján az együttes megkaphatta közönségétől a „Ritmus Ünnepe” kitüntető jelzöt. A társulat tagjai a tőlük megszokott magas színvonalon, látványos díszleteket és jelmezeket felvonultatva kápráztatták el a nézőket, akik vastappsal jutalmazták a kiváló együttes műsorát.

Július 25-26-án a Százvai László lelkész vezette kisvárdai református közösség által szervezett „Családi Nap” rendezvényt koronázta meg **A MEGFESZÍTETT** című előadás. Nagyon jól sikerült az egész napos programsorozat, bár most először szervezték meg, de ennek ellenére nagyon sokan voltak kíváncsiak a különféle gyerek- és felnőttprogramokra (bábelőadás, kiállítások, játszóház, tájékoztató programok, stb.),

melyeket a Várkertben és a Várszínpadon rendeztek meg. A nap fénypontja volt az előadás, - a nagy érdeklődésre való tekintettel már a főpróba is előadászerű, nyilvános főpróba volt. A 2008 tavaszán bemutatott produkciót újjátették fel, és kiderült, hogy a darab semmit sem veszített mondanivalójából, értékeiből, és a fiatalok is nagy lendülettel és lelkesedéssel dolgoztak újra a színpadon. A közönség mindkét este zsúfolásig megtöltötte a nézőteret.

Augusztus 8-án a Turay Ida Színtársulat és a Kisvárdai Várszínház közös produkcióját, az **„INDUL A BAKTERHÁZ”** című vígjátékot láthatta a nagyjérdemű a Várszínházban. Az előadás rendhagyó volt, ugyanis egy kis keretjáték kapcsolta egybe a történetet, melyben a már felnőtt Regős Bendegúz emlékszik vissza a bakterház egykori lakóira és az általa „elszenvedett” eseményekre. Szerencsére a produkció kellős közepén lezúduló eső sem vetett véget a közönség jó hangulatának, a szünet után, immár száraz időben mindenki nagyon jól szórakozott a művészek poénjain. Most sem lehetett csalódní Mikó Istvánban, aki a *Bakter* szerepében nagyszerű alakítást nyújtott, de legalább olyan jó volt Boros Zoltán gézengúzosan, kisfiúsan megformált Bendegúz-a is. Játékukat kiválóan egészítette ki Tóth Judit élethű Banyá-alakítása, valamint a többi nagyszerű színművész, Nemcsák Károly, Szacsavay László Nyíró Bea, Zsolnay András, Győri Péter, Szabó Anikó, Ruzs Milán és Beszterczey Attila szerepformálása. Az eső és a kissé hűvösre forduló idő ellenére is jó hangulatban, távoztak a nézők a kellemes, szórakoztató estét követően.

A nyár legnagyobb szabású produkciója az az előadás volt, melyet saját társulatunk, a DoktoRock közreműködésével állítottunk színpadra. A „Biblia Éve” alkalmából az idén egy olyan darabra esett a társulat választása, mely az alapvető emberi, erkölcsi értékeket állítja a középpontba. A **„KIÁLTTS A SZERETETÉRT!”** címet viselő musical-opera, mely Kalkuttai Teréz anya életéről szól, szövegét Baróthy Péter és Miklós Tibor, zenéjét Kocsák Tibor és Kemény Gábor írta – minden nézőt lenyűgözött.

A produkciót Miklós Tibor rendezte, aki néhány évvel ezelőtt Budapesten egyszer már színpadra állította a művet. Az ő közreműködésével került Kisvárdára a teljes díszlet, kellékek és a gyönyörű jelmezek. Nagy segítség volt számunkra, hiszen így „csak” a díszletek, bútorok várszínpadhoz való igazítását kellett megoldanunk, illetve a háttérvetítéshez alkalmas nagyméretű vásznat kellett beszerezni. Közel ötven szereplő működött közre a darabban, a legtöbben több szerepet is játszottak. Június elején kezdődtek az olvasópróbák és a gyerekszereplők, statiszták toborzása. Majdnem 30, 6 és 10 év közötti gyerek szerepelt az előadásban, hiszen Teréz anya jótékonyági munkáját Indiában először a gyerekek körében fejtette ki. A legtöbben közülük most először voltak színpadon, nagyon sok munkát és odafigyelést igényelt részükről (és a velük foglalkozó felnőttek részéről is) a felkészülés. Ők is, mint valamennyi szereplő nagy lelkesedéssel igyekeztek, hogy ezt a csodálatos művet a tőlük telhető legjobb színvonalon tárják a nézők elé. A darab tartalma röviden: *Teréz Anya* (született *Gonxha Bojaxhiu*) jelkép mindenki számára. Élete és tettei arra készítetnek mindannyiunkat, hogy jobbak legyünk, hogy soha ne feledkezzünk meg a szegényekről, nyomorultakról, szenvedőkről. A felemelő előadásban Teréz Anya

életének valós eseményei elevenedtek meg és a megjelenő szereplők olyanok, akik kivétel nélkül fontosak voltak a *Szeretet Misszionáriusai* rend alapítójának életében. A történet, amely gyerekkorától haláláig fogja át a szerzetesnő sorsát, az emberi helytállás, a szenvedőkért vállalt szolidaritás legszebb példázata.

A szereplők munkája nyomán csodálatos előadás született, melyet három alkalommal: augusztus 20., 22. és 23-án mutattunk be a Várszínpadon, mindannyiszor telt ház előtt. A siker hatalmas volt, és reményeink szerint a nézők elgondolkodtak kissé a látottakon.

A nyár folyamán létrejött még egy produkció, melyben intézményünk közreműködött, de ezt az idő rövideje miatt már nem tudtuk a nyári évadban bemutatni, mégis fontos volt a színpadra állítása, hiszen az Oktatási és Kulturális Minisztérium pályázati támogatást adott rá. A nyírbátori Talán Teátrum társulata Buzogány Béla rendezésében Molière: TARTUFFE című vígjátékát állította színpadra (a Kisvárdai Várszínház és Művészetek Háza elsősorban pénzügyi közreműködést nyújtott). Molière klasszikusa tananyag a legtöbb iskolában, ezért az előadást az őszi folyamat szeretnénk bemutatni főként a kisvárdai középiskolások számára.

Áttekintve a nyári évadunkat, melybe a fesztivál is beletartozik, összességében elmondható, hogy nem volt könnyű dolgunk az idén sem, hiszen napjainkban az egyre nehezedő gazdasági helyzetben elég nehéz az embereket ösztönözni a színházlátogatásra. A Várszínpadon olyan színes programot sikerült összeállítani, hogy abból mindenki kedvére válogathatott, mégis általános tapasztalatunk az volt, hogy a nézők az utolsó percre halasztották a jegyvásárlást – talán az időjárás, talán pillanatnyi pénzügyi helyzetük miatt. Mindennek ellenére úgy gondolom, hogy az idén sem okoztunk csalódást a kisvárdai és környékbeli közönségnek és bízom abban, hogy a továbbiakban is lesznek olyanok, akik számára fontos a minőségi szórakozás.

Kisvárdá, 2008. szeptember 2.

Nyakó Béla
igazgató

PÉNZÜGYI BESZÁMOLÓ

a Határon Túli Magyar Színházak XX. Fesztiváljára

Kisvárdra, 2008. június 19-28.

Kiadások**Ezer Forintban**

<i>Személyi juttatások:</i>	
Rendszeres és külső személyi juttatások (főállású dolgozók túlórája és jutalma valamint külsős csoportkísérők, takarítók technikai személyzet, nem számlás előadók megbízási díjai, életmű és egyéni díjak stb):	7.257
Munkaadót terhelő járulékok: TBJ 29%; Ma 3%	1.612
<i>Dologi kiadások:</i>	
Készletbeszerzés (ásványvíz, gyógyszer, kellékanyagok):	1.377
Kommunikációs költség (telefon, Internet):	95
Bérleti díjak (hang- és fénytechnika szerződés szerint):	1.043
Szállítás (határon túli színházak kamion és autóbusz ktg.):	8.496
Kulturális szolgáltatás, honorárium (határon túli társulatok előadásainak ktg, valamint számlás magyarországi előadók díjai, fesztiválkönyv írói, szerkesztői lektorálói díjai stb.)	26.144
Általános költségek: rezsi (víz, villany, stb.):	1.118
Reklám, propaganda (Transzparens, műsorfüzet, reklámtoll szórólap, kitűző, plakát, újsághirdetés országos és térségi lapokban, TV reklám, Fesztiválkönyv nyomdai ktg.-e reklámpólok stb.)	6.768
Kiküldetés: (az előadások válogatása során felmerülő költségek):	320
Egyéb dologi kiadások (I., II., III. díj)	3.351
Szállás és étkezés ktg. reprezentáció	13.331
ÁFA	5.184
Egyéb folyó kiadások	383
Kiadások mindösszesen:	76.479

Bevételek**Ezer Forintban**

Jegybevétel	7.470
Szülőföld Alap támogatása	3.000
Megyei	700
Nemzeti Kulturális Alap	17.100
OKM támogatás (életműdíj) utólagos finanszírozás	1.000
OKM szabadtéri színházak számára kiírt 53.500 eft pályázati összegből a fesztiválra fordítandó összeg (pályázaton elnyert)	47.209
Bevételek összesen:	76.479

PÉNZÜGYI BESZÁMOLÓ
VÁRSZÍNHÁZI ESTÉK 2008. ÉVI RENDEZVÉNYSOROZATÁRÓL

KIADÁSOK	e Ft-ban
INDUL A BAKTERHÁZ - színházi előadás - Kulturális szolgáltatás 1952 e Ft - ÁFA 443 e Ft - Reklám, propaganda 235 e Ft - Hajtó ag. 33 eft - Irodaszer 2eft - Szállítási ktg 8 eft - Jogdíj 98eft (függő tétel) - Szem jutt. (túlóra) 35 eft (függő)	2.806
EXPERIDANCE – táncjátéka - Bérleti díj 5 e Ft - Kulturális szolgáltatás 2233 e Ft - ÁFA 486e Ft - Reklám, propaganda 171 e Ft - Hajtó kenő ag. 33eft - Külső szem jutt. 16 eft - Járulék 2 eft	2.946
KIÁLTS A SZERETETÉRT – musical - Személyi juttatások 959 eft (függő) - Munkaadókat terhelő jár. 235 eft (függő) - készletbeszerzések 287eFt (kellékek) - Bérleti díj 1140 e Ft - Üzemeltetési költségek 240 e Ft - üzemeltetési ktg.(függő) 200 eft - Kulturális szolgáltatás 417 e Ft - ÁFA 403 e Ft - Reprezentáció 110 e Ft - Reklám, propaganda 401 e Ft - Belföldi kiküld. (szervezés) 8eft - Szállítás ktg. 226 eft	4.626
MEGFESZÍTETT– musical - Függő tételek 617 eft - Készletbeszerzések 157 e ft (kellék, jelmez) - ÁFA 66 e ft - Bérleti díj 7 e ft - Reklám propaganda 118 e ft - Üzemeltetési ktg. 60 e ft	1.025
TARTUFFE –színmű -Kulturális szolgáltatás 917 eft -Áfa 195 e ft -Reklám, propaganda 67 eft	1.179
Összesen:	12.582

BEVÉTELEK	e Ft-ban
Jegybevétel	6291
Oktatási és Kulturális Minisztérium Szabadtéri Színházak pályázatán elnyert támogatás	6291
Összesen	12.582

A Várszínházi Esték rendezvénysorozat költségei még nem lezártak nem véglegesek, mivel a rendezvény nem rég ért véget. A könyvelésben nem jelentkezett minden kiadás (rezsi , bér stb) melyek későbbiekben kerülnek feldolgozásra. A beszámolóban jelezzük ezen tételeket mint függő kiadásokat.